

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 517/2021
19.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Дубравке Дамјановић, Мирољуба Томића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Небојше Шеперца, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.18/17 од 07.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.196/21 од 30.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 19. маја 2021. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Небојше Шеперца, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.18/17 од 07.12.2020. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.196/21 од 30.03.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **одбацује** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Јагодини К бр.18/17 од 07.12.2020. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 63.КЗ одређено је да ће се, уколико дође до опозива условне осуде, у време издржавања казне окривљеном урачунати време

provedeno na zadržavaњу od 15.04.2016. godine do 16.04.2016. godine, kao i vreme za koje mu je odreђena mera zabrane napuštaња stana od 16.04.2016. godine do 23.06.2016. godine.

Окривљени је обавезан да Вишем суду у Јагодини на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу одредбе члана 423. тачка 2) ЗКП окривљени АА ослобођен је од оптужбе да је извршио продужено кривично дело примање мита из члана 367. став 1. у вези члана 61. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.196/21 од 30.03.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Јагодини и браниоца окривљеног АА – адвоката Небојше Шеперац, а пресуда Вишег суда у Јагодини К бр.18/17 од 07.12.2020. године, потврђена.

Против наведених правоснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Небојша Шеперац, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде, а предмет врати Апелационом суду у Крагујевцу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правоснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је окривљени првостепеном пресудом оглашен кривим за кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, јер је према изреци пресуде у својству референта административних послова радних односа сачинио три уверења са неистинитим садржајем, и то лицима ББ, ВВ и ГГ, те им исте предао и тиме им омогућио да остваре корист у виду добијања кредита, односно овере здравствених књижица, иако из описа радњи извршења у изреци пресуде произилази да се наступела последица не огледа у „прибављању користи“ другоме већ у „омогућавању прибављања користи“, а што не представља последицу предметног кривичног дела. Надаље, у захтеву се истиче да описаним радњама извршења окривљеног није прибављена корист за другог, у смислу

законом прописаних елемената кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, због чега према ставу браниоца у радњама окривљеног нема основних елемената предметног кривичног дела, а побијане пресуде донете су уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Одредбом члана 359. став 1. КЗ прописано је да службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем границе свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Према изреци правноснажне пресуде, окривљени АА је у више наврата, почев од 19.01.2015. до 02.12.2015. године, у својству службеног лица – референта административних послова радних односа пореске управе – Филијала ..., у урачунљивом стању, способан да схвати значај свога дела и да управља својим поступцима, свестан да је његово дело забрањено, искористио свој службени положај и овлашћење, тако што је мимо званичне процедуре пореске управе, поступајући супротно одредби члана 161. став 2. Закона о општем управном поступку и Упутству за издавање пореских уверења од 02.07.2010. године, сачинио три уверења са неистинитом садржином, у којима је наведено да су порески обвезници ББ, ВВ и ГГ уплатили све доспеле обавезе јавних прихода, и поред тога што су имали неизмирене пореске обавезе, и то ББ у износу од 52.789,10 динара, ВВ у износу од 6.415,04 динара, а ГГ у износу од 1.443.078,03 динара, која уверења је предао овим пореским обвезницима и на који начин им је омогућио да прибаве корист у виду добијања кредита (ГГ) и у виду овере здравствених књижица (ВВ и ББ), при чему је био свестан свих предузетих радњи, хтео је извршење дела и наступање забрањене последице.

Имајући у виду наведено, из изреке побијане правноснажне пресуде по налажењу Врховног касационог суда јасно произилазе сви субјективни и објективни елементи кривичног дела злоупотреба службеног положаја у продуженом трајању из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, због кога је окривљени ББ и оглашен кривим.

При томе, неосновано се у захтеву истиче да „омогућити неком да прибави корист“ није последица дела предвиђена чланом 359. став 1. КЗ те да се последица овог кривичног дела састоји у „прибављању користи“, и да стога у радњама окривљеног нема битних елемената предметног кривичног дела.

Ово стога што се под појмом користи у смислу овог кривичног дела сматра било каква корист, како имовинска, тако и неимовинске природе, којом се ствара повољнији положај за одређено лице у било којој сфери друштвеног живота, као што је давање одређених дозвола и одобрења од стране службеног лица када за то нема основа, односно у конкретном случају давање уверења са неистинитом садржином да су порески обвезници ББ, ВВ и ГГ уплатили све доспеле обавезе јавних прихода и поред тога што су

имали неизмирене пореске обавезе, а на основу којих уверења су себи могли прибавити корист у виду добијања кредита, односно у виду овере здравствених књижица.

Из наведених разлога, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, оцењени су неоснованим.

У осталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен.

Бранилац окривљеног у осталом делу указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које повреде је окривљенима преко бранилаца дозвољено подношење овог ванредног правног лека, у смислу члана 485. став 4. ЗКП. Међутим, у образложењу захтева бранилац ни једном речју не указује на који начин је нижестепеним пресудама у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, већ се с тим у вези указује да уверења која је окривљени издао немају неистиниту садржину и да је свако од тих уверења прошло канцеларијску контролу од непосредно вишег руководиоца, те да је чињенични опис радње извршења у директној супротности са садржином издатих уверења, дакле указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду одредаба члана 440. ЗКП и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима које има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић